<u>Tkanivo</u> je súbor buniek a medzibunkovej hmoty, ktoré majú rovnaký pôvod, rovnaký tvar a približne rovnakú funkciu. Medzi bunkami tkaniva je tkanivový mok, ktorý zabezpečuje výmenu látok medzi bunkami a telovými tekutinami (krvou, miazgou). Tkanivo môže obsahovať aj bunky morfologicky a funkčne rôzne, ale jeden z typov buniek je vždy základný a zabezpečuje funkciu tkaniva, ostatné bunky v tkanive len jeho činnosť podporujú (výživa, opora, ochrana).

Bunkv tkanív:

- <u>a)</u> <u>pevné = fixné</u> = nepohyblivé majú stálu polohu a vytvárajú sieť, v ktorej je zachycovaná medzibunková hmota, ktorú tieto bunky produkujú.
- <u>b)</u> <u>voľné = pohyblivé</u> nachádzajú sa len v tekutej medzibunkovej hmote, majú schopnosť fagocytózy.

Medzibunková hmota = extracelulárna hmota – pomáha tkanivám pri plnení ich funkcií.

Zloženie: voda, ióny solí, organické látky (glykoproteíny)

Medzibunkovú hmotu vytvárajú dve zložky:

1. vláknitá = fibrilárna – je vždy pevná, vláknitá, tvoria ju hlavne glykoproteíny

a) kolagén – vlákna pevné v ťahu, takmer sa nepredlžujú (30 – 40% všetkých bielkovín)

b) elastín – vlákna elastické vďaka skrutkovite stočeným peptidom, ktoré sú ťahom natiahnuteľné

<u>2. amorfná = interfibrilárna</u> – je tekutá, polotekutá až pevná, tvoria ju glykózaminoglykány (kyselina hyalurónová, heparín,...).

Medzibunková hmota má štruktúrny význam najmä v spojivách, kde jej zloženie určuje vlastnosti a typ spojiva.

Podľa funkcie delíme tkanivá:

- 1. epitelové tkanivá = epitely
- 2. spojivové tkanivá = spojivá
- 3. svalové tkanivá
- 4. nervové tkanivá

1./ Epitelové tkanivá = epitely (Nazývajú sa aj výstelkové tkanivá.)

<u>Funkcia:</u> pokrývajú povrch tela (pokožka) a povrch orgánov alebo vystielajú dutiny tela a vnútorných orgánov (dýchacie cesty, tráviacu sústavu, vylučovaciu sústavu...).

<u>Stavba:</u> epitely sú rozložené do plochy, bunky ležia **tesne pri sebe** v jednej alebo viacerých vrstvách, **takmer bez medzibunkových priestorov** a **medzibunkovej hmoty**.

Epitely rozdel'ujeme podl'a počtu vrstiev buniek na:

- a) jednovrstvový jedna vrstva buniek (väčšinou u bezstavovcov).
- b) viacvrstvový väčší počet morfologicky odlišných buniek usporiadaných do vrstiev (pokožka cicavcov).
- c) prechodný premenlivý počet vrstiev buniek, prispôsobený zmenám v súvislosti s rozťahovaním orgánov bunky sa môžu po sebe kĺzať, splošťovať sa počet vrstiev sa zmenšuje a celý epitel sa plošne rozširuje, pričom dej je vratný (močový mechúr cicavcov).

Epitely rozdel'ujeme podl'a tvaru buniek na:

- <u>a) dlaždicovitý</u> tvoria ho ploché bunky (výstelka hrudnej a brušnej dutiny, výstelka tráviacej trubice po žalúdok).
- <u>b) kubický</u> = kockový tvoria ho bunky kockovitého tvaru (vývody niektorých žliaz, zárodočný epitel na povrchu vaječníkov).
- <u>c) cylindrický</u> tvoria ho bunky približne valcovitého tvaru, môžu mať riasinky (výstelka tráviacich orgánov, výstelka maternice a vajíčkovodov, vývody niektorých žliaz).

Epitely rozdel'ujeme podl'a funkcie na:

<u>a) krycí</u> – môže byť jednovrstvový alebo viacvrstvový. Môže mať funkciu ochrannú, dýchaciu, termoregulačnú, vstrebávaciu , zmyslovú.

b) vstrebávací = resorpčný – zvyčajne cylindrické bunky, nachádza sa v tenkom čreve a zabezpečuje vstrebávanie živín, vo vylučovacej sústave slúži na odstraňovanie odpadových látok, v dýchacej sústave slúži na výmenu dýchacích plynov medzi krvou a vonkajším prostredím).

c) žľazový – skladajú sa zo žľazových buniek. Súbor viacerých žľazových buniek vytvára žľazu. Žľazy sa delia na: a) exokrinné - žľazy s vonkajším vylučovaním – majú vývody, ktorými sú výlučky vedené na miesto určenia (potné, mazové, mliečne žľazy, pankreas, žlčník...).

<u>b) endokrinné</u> - žľazy s vnútorným vylučovaním – ich produkty (hormóny) sa vylučujú priamo do krvi (pankreas, pohlavné žľazy, štítna žľaza, hypofýza,...).

<u>d) zmyslový</u> – je zložený zo zmyslových buniek schopných reagovať na podnety a meniť ich na nervový vzruch.
 <u>e) svalový</u> - v ektoderme pŕhlivcov sú rozptýlené svalové bunky, v ktorých sú okružné a pozdĺžne svalové vlákna, čo umožňuje týmto živočíchom pohyb všetkými smermi.

2./ Spojivové tkanivá = spojivá

Funkcia: chránia orgány, spájajú orgány, vypĺňajú priestory medzi orgánmi, slúžia ako opora mäkkým častiam tela

<u>Stavba:</u> pre toto tkanivo sú charakteristické veľké medzibunkové priestory vyplnené medzibunkovou hmotou, ktorá môže byť tekutá, polotekutá alebo tuhá. V medzibunkovej hmote sa nachádzajú bielkovinové vlákna:

- a) kolagénové z kolagénu pevné, málo pružné, odolávajú ťahu
- b) elastické z elastínu pružné, ťahom natiahnuteľné
- c) retikulové z kolagénu, retikulínu sú veľmi tenké, rozvetvené do sieťovitej štruktúry

Bunky nevytvárajú súvislé komplexy, produkujú medzibunkovú hmotu.

Spojivové tkanivá sú: 1. väzivo tela fibrosa

2. chrupka cartilago

3. kosť os

1. Väzivo je oporné a výplňové spojivo

Bunky väziva sa nazývajú **fibrocyty** a produkujú **polotekutú** medzibunkovú hmotu, ktorá obsahuje kyselinu hyalurónovú, veľké množstvo vláken (elastické, kolagénové, retikulové). Typy väzív:

- a) riedke kolagénové väzivo obsahuje veľa kolagénových fibríl, buniek, medzibunková hmota je polotekutá, neskôr dehydratuje, vytvára puzdra orgánov, podkožné väzivo, žľazy, pošvy svalov a nervov
- **b) tuhé väzivo** obsahuje veľké množstvo kolagénových vláken, málo buniek a medzibunkovej hmoty, vytvára okosticu, šľachy, väzy
- <u>c)</u> <u>tukové väzivo</u> riedke kolagénové väzivo s prevahou tukových buniek, tvorí tepelnú a mechanickú izoláciu, energetickú zásobu (podkožný tuk, žltá kostná dreň, obaly obličiek)
 <u>hnedý tuk</u> majú novorodenci, hibernujúce cicavce, v bunkách majú veľa mitochondrií
- <u>d)</u> <u>retikulové väzivo</u> obsahuje hviezdicovité bunky a retikulárne fibrily, ktoré vytvárajú priestorovú sieť, vytvára krvotvoré a lymfoidné orgány (slezina, pečeň)

2. Chrupka je oporné spojivo – pružné, odolné voči tlaku, bezcievne

Bunky chrupky sa nazývajú **chondrocyty** a sú uložené v puzdrach. V madzibunkovej hmote sa nachádza bielkovina **chondrín**, elastické a kolagénové vlákna. Povrch chrupky tvorí tuhé kolagénové väzivo = **ochrustavica = perichondrium** – je prestúpená cievami a nervami – vyživuje a ochraňuje chrupku. Typy chrupiek:

- a) **hyalínová** priesvitná, namodralá, obsahuje veľmi jemné kolagénové vlákna
 - je to **pôvodný typ chrupky** z nej vznikajú ostatné typy chrupiek a kostí
 - kostra parýb, kĺbové plôšky, hrtanové chrupky, chrupky na rebrách, nosová priehradka
- b) <u>elastická</u> je nažltlá, pružná, obsahuje veľa elastických vláken
 - ušné laloky, steny ciev, epiglotis, Eustachova trubica
- kolagénová = väzivová je biela, nepriesvitná, vláknitá, obsahuje veľa kolagénových vláken, je odolná
 voči tlaku a ťahu
 - medzistavcové platničky, jabĺčko, kĺbové plôšky

3. Kosť je najtvrdšie spojivo, vytvára vnútornú kostru stavovcov, šupiny rýb, panciere korytnačiek **Bunky** kosti:

- <u>a)</u> <u>osteocyty</u> majú početné výbežky, ktorými sa dotýkajú, usporiadané sú koncentricky okolo Haversových kanálikov, ktorými prechádzajú cievy a nervy
- **b)** osteoblasty produkujú medzibunkovú hmotu, sú na povrchu kosti
- c) osteoklasty rozrušujú základnú hmotu odbúravajú kosť

Medzibunková hmota kosti:

a) organická zložka = oseín, kolagénové vlákna vytvárajú zväzky

b) anorganická zložka – minerálne látky sa viažu na povrch fibríl, sú to hlavne:

fosforečnan vápenatý, uhličitan vápenatý, fosforečnan horečnatý, chlorid sodný

Medzibunková hmota medzi osteocytmi vytvára systém lamiel okolo Haversových kanálikov – <u>Haversove</u> systémy.

<u>Osifikácia = kostnatenie</u> je postupné **ukladanie minerálnych látok na povrch fibríl**, tým sa kosť stáva tvrdšou a krehkejšou.

Typy kostného tkaniva:

- 1. vláknitá kosť nemá Haversov systém, fibrily sú navzájom prepletené - nižšie stavovce, úpony šliach
- 2. lamelózna kosť vzniká z vláknitej kosti
 - a) kompaktná kosť má vytvorené Haversove systémy
 - b) kosť špongiózna = hubovitá tvoria ju trámčeky z kompaktého kostného tkaniva, ktoré vytvárajú **priestorovú sieť**, medzi nimi je **kostná dreň**

<u>Zubné tkanivo</u> Zubné bunky sa volajú <u>odontoblasty</u> , zubná hmota = <u>zubovina = dentín</u> – obsahuje až 70% minerálnych látok. Zubný koreň chráni hrubo vláknitá kosť = cement. Zubnú korunku chráni sklovina, ktorá je epitelového pôvodu a obsahuje až 98% minerálnych látok – je najtvrdším tkanivom.